

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberéé”



XXI. (LXXI.) 50. SZÁM

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1977. DECEMBER 11.

„Bizony, hamar eljövök”

Jelenések 22:20

Uram, merre jársz? Mikor érkezel? Lásd, a bizonytalanság megkísérli, hogy ködfüggőnyt terítsen elém. Az „ember-földre” hulló reménység szikráját pedig a közömbösség lelkülete akarja megoltani. A kételkedés szorgos madara még ma is kitartóan csipkedi szívem rejtett „magjait”, a kikéltést, a gyümölcsözést akarja akadályozni.

Uram, jönnöd kell, hogy megmaradt igemorzám őrizgetett szemjeit teremő kezembe tegyem, hogy megsokasító szent csodától újra azzal teljék meg életem, amire szüksége van lelkemnek és megfáradt, békétlen embertársaimnak!

Jöjj el Uram! Hisz Bethesda tornácán a pótágyak is tele vannak, és egyesek az Ekes kapuhoz már megint csak koldulni járnak. Egy-egy békés, csöndes családi tűzhely mellől itt is ott is felhangzik a „gadarai” családtag üvöltése, és nincs, aki megszabadítsa a szenvedőt és szenvedtetőt. Környezete lelki erejéből csak megkötő láncra telik, a családtól eltaszító féltetre.

Közben néhány Péter-testvér továbbra is szorgosan kötözgeti a megélhetését biztosító hálót, semmi sem jut el igéd-ből füléig. Pedig Te rég túl vagy látó-határukon — hisz újra érkezéset várjuk — de ők még most is roskadva maguknak dolgoznak. Nem követtek Téged, és ezért nem is várnak.

Jöjj el, Uram! Hisz napjaink Zákeusai nem vállálják a meglátásodhoz segítő fa koronáját, csúcsát! Mivel félnek felismerő tekintetedtől, a tömeg eltakará sűrűjébe bújnak.

Érzem Igéd kényszere alatt, hogy tennem kellene valamit, hatalmaddal menmem, nehogy végül a szenvedők számát szaporítsam. Uram, segíts tisztán kikéltanom a kapott igét: „Bizony hamar eljövök!” Tisztíts meg, hogy csatlódás nélkül számíthasson rám ez a világ! Tégy vigyázóvá, hogy elérhető legyen minden ember számára! Zárd be ajkamat az üres prédikálás elől! He-lyette vigyél oda, ahol szó nélkül is em-berre lehetek a lelki nyomorékoknak!

Uram, inkább üres zsebbel éltesd, de lelki tartalommal, hogy szolgálatom „amim van”-ja felállíthasson lelki koldu-sokat! Bár félek ugyan a szolgálat „ten-gerének” hullámszától és a túlparton üvöltő „megszállottal” való találkozás-tól, mégis megyek. Szeretném túlkiál-tani őt, hátha megérti közeledésemet és fellobban szunnyadó reménye. Megérti, hogy nem kötelet, nem láncot hozok, hanem Krisztus fölordó nevében érke-zem.

Zákeust sem akarom ijesztgetni. Nem gyűjtöm a földre hallott hírt, hanem ho-zom, amit magam is átéltem: Krisztus bocsánatának üzenetét. Rámutatok az egyetlen fára, a Keresztre, ha feljut oda, megnyerte Krisztus bocsánatát.

Jön Krisztus! Én is menni akarok. Vinni szeretném mindenkihez az Ő sze-retetét. Tőle hallottam a készítő paran-csot, szolgálatom szent programját: „Bi-zony hamar eljövök”. Az ezredek mesz-szesége ellenére is eljutott hozzám ez az üzenet. Még ma is készítése alatt élek.

Ő jön. Várom. Testvérek, várjuk kö-zösen! Várjuk Őt hitben, szolgálatunk lobogó készségében!

Várjuk Őt, de menjünk tovább, és dolgozzunk! Őrizzük a ránkibizottat! Csukjuk be szemünket a mammon igé-zése elől, és üzzük ki szívünk-ből a meg-fáradást, hogy az ádventben érkező Krisztusnak ne kelljen így keresnie, vagy kérdeznie: „Hol vagy, Ádám?”, „Honnan, honnan Géházi?” — vagy: „Mit csinálsz itt Illés?”

Testvérem, ádvent nem leállást jelent. Ádvent a tiszta szolgálat ideje. Ádvent a józanságra ébresztő csengő: Készülj, Krisztusod jön!

Háló Gyula

Az Úr eljövetele közel van

Jakab 5:7–12

A hívők, Jézus Krisztus dicsőséges visszajövetelére való várakozása Urunk ígéretére épül. Amikor az Úr Jézus visszajöveteléről szolt tanítványainak, már ők is szerették volna tudni ennek az időpontját. A kíváncsiságukra kapott vá-laszából azonban megérthették, hogy visszajövetelének idő-pontja az Atyánál elrejtett titok. Az Apostolok is ezen ki-jelentés alapján tartották ébren Krisztus hatalommal és dicső-ségben való visszajövetelének tényét, úgy, hogy nem az Ő visszajövetelének időpontjára, hanem az Úr Jézus visszavá-rásának helyes módjára adnak tanító buzdtást.

Ez az idézett igeszakasz is arra a kérdésre ad választ, ho-gyan várjuk az Úr Jézust?

LEGYÜNK TÜRELEMMELE AZ ÚR ELJÖVETELÉIG

Az Úr Jézus határozottan mutatott rá tanításában arra, hogy azok várják az Ő eljövetelet helyesen, akik készek őt fogadni bármelyik pillanatban és akiket az Ő visszatérése vagy e földi létből való elmenetelük — Uruktól kapott szol-gálatuk végzésében, tehát munkában talál.

Jakab tanításából is világosan kitűnik az, hogy a türelmes várakozás nem tétlenséget és nem lelki szunyadást, hanem éberséget, komoly lelki tusát és reménységgel teljes munkál-kodást jelent. Két illusztrációt használ, buzdtása lényegé-nek megértéséhez.

Az egyik a szántó-vető ember türelemmel való várakozá-sa, a másik pedig az Őszövelésgből ismert szenvedő, beteg Jóbnak reménységgel teljes békétürése. A földművelő tisz-tában van azzal, hogy a föld megművelése és a gabonamag elvetése nélkül, a föld gyümölcseire való várakozása balga-ság lenne. A lelki élet területén is nagyon lényeges előfel-tétele a gyümölcstermesnek „Isten szántóföldjének” műve-lése. Ez a szántóföld a mi szívünk, amelynek gaztól meg-tisztított, mélyen megmunkált talajjára kell válni ahhoz, hogy az Ige magva meggyökerezessen és gyümölcsöt teremhessen az életünkben. Lelki szempontból is igaz az, hogy mennyei Atyánk csak az elvégzett munkára adhatja áldását. Kész-teszen minket is kitartó munkálkodásra és türelmes gyü-mölcs várásra ez az adventi tanítás.

LEGYÜNK KITARTÓK A SZENVEDÉSEKBE

Jóbnak az Őszövelésg nagy szenvedőjének Isten iránti hű-sége és hite csodálatosan megtisztult minden salaktól a Sátán által kezdeményezett megpróbáltatásban. A szenvedés, nagy próbatétel minden időben az Istenben hívők életében is. Jób szenvedését nemcsak baráti köre, hanem a felesége sem ér-tette meg. Ezért lett vigasztalásnak szánt elmélkedésük Jób lelki szenvedésének fokozója.

Ha nem akarunk zsákutcába kerülni hasonló körülmények között, akkor nem a betegségünk, és a vele járó szenvedé-sünk okát, hanem a célját kell szem előtt tartanunk. Jób istenfélelme, az Úrhoz való ragaszkodása csodálatosan izzik, de nem emészti meg a próbák tűzésében. Kitartó hűségé-vel adta bizonyosságát annak, hogy őt nem anyagi javak, nem családi jóiét, hanem Istenbe vetett hite, valamint az öröklét reménysége kötötte elszakíthatatlanul Urához. Milyen jó, hogy mi nemcsak Jób testi betegségét, lelki szenvedését, ha-

nem kitartó hűségének a jutalmát is ismerhetjük. Az ilyen kitartásra figyelmeztető életpéldák készteszenek minket is arra, hogy a hitet megtartsuk minden körülmények között.

ERŐSÍTSÜK MEG SZÍVÜNKET

Hálásak lehetünk azért, hogy többféle szívverőítő gyógy-szerünk van. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a lelki élet szempontjából is nagy jelentősége van az egészséges szív-mű-ködésnek. Ezért mondja az apostol jó dolognak szívünk-nek kegyelemmel való megerősítését, Isten gyermekei na-gyon sokszor megtapasztalhatták a mindenre elégséges ke-gyelem gyógyító és életüket megújító erejét. Isten kegyel-mének erejében az Ige befogadása által részesülhet az em-ber. Isten Igéjének ismerete, vagy az ismert ígének hirdetése önmagában nem hoz az ember számára gyógyulást, vagy megújulást. Ahhoz, hogy az életünket megújító ige erővé váljon bennünk, hittel kell szívünkbe fogadni azt. Egy pogány százados szolgája gyógyulása érdekében felkereste az Úr Jézust, amikor a Mester készségét fejezte ki arra néz-ve, hogy elmegy és meggyógyítja a beteget. A százados ezt mondta: „Nem vagyok méltó, hogy az én házámba jöjj, csak szólj egy szót és meggyógyul az én szolgám”. A hittel fogadott Ige elég volt a beteg meggyógyulására is. A hittel fogadott Ige ma is csodákat művelő hatalom és erő.

ÁPOLJUK LELKI KÖZÖSSÉGÜNKET

Az Istennel, valamint az Úr Jézussal való közösségünk ápolása mellett az egymással való közösségünk ápolása is az ádventi feladataink közé tartozik. A „ne sóhajtozzatok egy-más ellen” vagy a „ne panaszkodjatok egymásra” kérés arra figyelmeztet minket, hogy a lelki közösségben élő testvérek, nem élhetnek egymás ellen, hanem igazi egységben együtt, egymás javát munkálva és egymásért imádkozva. Az Igének ez a tanítása túl mutat a gyülekezet és az egyház, vagy a keresztyénség körén. Jézus Krisztus, akit mi visszavárunk, a békesség fejedelme. A tőle kapott megbízatásunk szerint, nekünk munkálnunk kell az embernek Istennel való meg-békélést, valamint az embernek az emberrel való békében élését. Napjainkban egyre jobban meggyőződhetünk arról, hogy ezen a földön nem élhetnek sem az egyének, sem a népek elszigeteltségben. Egymásra vagyunk utalva. A közismert énelkünk szavai szerint: „Más javát keressed, üdvöt nyer a lelked” az emberi élet minden területére és az egymással való kapcsolatra is érvényes buzdtítás.

Az igazi ádventi ünneplésünkhöz hozzá kell, hogy tartoz-zon az Istennel és egymással való közösségünk ápolása.

LEGYÜNK HÜEK ÍGÉRETÜNKHÖZ

A „legyen a ti igenetek igen, és a ti nemetek nem, hogy ítéletet ne kapjatok” arra figyelmeztet minden Istenben hi-vőt, hogy nem esküdözéseket, nem fogadkozásokat, hanem hűséget vár tőlünk Urunk. Hűséget iránta és hűséges helyt-állást abban a szolgálatban, amelyre Ő elhívott minket. Gon-doljunk ádvent napjaiban arra, hogy mi egy életre szóló, hű-séges Krisztus követésre tettünk ígéretet, amikor beme-ritkezésünkkel vallomást tettünk hitünk-ről. Ennek az igenünk-nek kell igenné lenni a gyakorlati élet területén is, napról napra, a Krisztus követésében, az Isten és az emberszeretet parancsában, az önmegtagadásban és a szeretetszolgálatban.

„Légy hűséges tehát, Őrizd Urad szavát, És átadja a hiv s igaz, az élet koronát.”

Laczkovszki János

MÁRIA ÉNEKE



Mária látogatása Erzsébetnél

Magasztalja lélkem az Urat,
és az én lelkem ujjong

Istenben, az én Üdvöztőmben,
hogy rátekingett szolgálóleánya megalázott voltára:
mert íme, mostantól fogva
boldognak mond minden nemzedék,
mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas,
és szent az ő neve.
Irgalma megmarad nemzedéktől nemzedékre
az őt félőkön.

Hatalmas dolgot cselekedett karjával,
szétszórta azokat,
akiknek gögös a szívük indulata.

Hatalmasokat döntött le trónjukról,
és megalázottakat emelt fel.
Éhezőket látott el javakkal
és bővelkedőket küldött el üres kézzel.

Felkarolta szolgáját, Izráelt,
mert megemlékezett irgalmáról,
amint kijelentette atyáinknak,
hogy irgalmas lesz Ábrahám és utódai iránt örökké.

A HN Adventista Egyház életéből

A H. N. Adventista Egyház és a Szabadegyházak Tanácsa elnöke meghívása alapján 1977. november 17-én hatnapos látogatásra Magyarországra érkezett **A. Lohne** a General Konferencia alelnöke és **E. Ludescher** az Euro-Afrikai Divízió elnöke.

Az Adventista Egyház hivatalos vendégeit Magyarországra érkezésükkor az egyház országos elnöksége fogadta. A Világ- és Európai Szervezet vezetői tájékoztatást kaptak a magyarországi egyház életéről. Kifejtették véleményüket és beszámolóikban ismertették a Világ-szervezet, valamint a Divízió munkáját, a legutóbbi divízió-ülés vonatkozásában is. Több alkalommal végeztek meghirdetést, szombat este részt vettek az egyházzenei ünnepélyen, majd 20-án a Lelkészek, Igehirdetők és Gyülekezeti Főtisztviselők Országos Értekezletén. Az értekezlet mintegy 386 hivatalos küldötte előtt ugyancsak Igét hirdettek, kifejtették a divízió és az egész egyház közös álláspontját mind a teológiai, mind a szervezeti szabályok vonatkozásában. Nyílt és hasznos eszmecsere jött létre e fórum keretében.

Mint ismeretes, 1975-ben **Egervári Oszkár** volt egyházterületi elnök és **Zankó Zsuzsa** teológiai tanár, majd később **dr. Makkos Gyula** orvos az egyházvezetésre saját elgondolásait, véleményüket úgy akarták rákényszeríteni, hogy egyrészt teljesen figyelmen kívül hagyták az egyház országos vezetői egének döntéseit, a konferenciák határozatait, másrészt az adventista gyülekezetekben a becsület és jó szándékú tagokat nézeteikkel igyekeztek megavarni, szakadást hozva létre az egyházban.

A H. N. Adventista Egyház Egyháztanácsa és Lelkészkara — amely teljesen egységes — fontosnak tekintette, hogy a General Konferencia és a Divízió teológiai és szervezeti vonatkozásban egyaránt állást foglaljon a kérdésben. A Világ-szervezet és a Divízió vezetői az országos értekezlet előtt hivatalosan kijelentették, hogy elítélnék minden szakadást. Mélyen megdöbbenette őket, — az adventista egyház nemelkőzi fórumának vezetőit — hogy e zakadár tevékenységet a nevezett személyek a Világ-szervezet teológiai és szervezeti alapvető bázisára hivatkozva tovább folytatják, jöllehet ezt a tevékenységet már **E. Ludescher** divízió elnök 1975. évi és **R. H. Piersonnak** a General Konferencia elnökének 1976. évi látogatása során kialakított teológiai állásfoglalás világosan elítélte és sajnálatosnak minősítette. **Egervári Oszkár**, **Zankó Zsuzsa** és társai a Világ-szervezet vezetőinek akkori tanácsait figyelmen kívül hagyták. Ez a magatartás ve-

tett tagságuk megszűnéséhez is. A Világ-szervezet vezetői egyöntetűen állapították meg, hogy a nevezett személyek és társaik illektéltelenek arra, hogy nézetüket a világszervezet álláspontjaként képviseljék. Azt a körülményt, hogy tízedet szednek, és az egyháztól szervezetiileg is függetlenítik magukat, Biblia-ellenesnek és szervezeti szabályainkkal ellentétesnek minősítették.

A H. N. Adventista Egyház Világ- és Európai Szervezetének vezetőit fogadta hivatalában **Miklós Imre** államtitkár, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke. A fogadáson jelen volt **dr. Pozsonyi László** a Protestáns Főosztály vezetője, **Palotay Sándor**, a Szabadegyházak Tanácsa elnöke és a magyarországi H. N. Adventista Egyház részéről **Szakács József** egyházelnök, **Zarka Dénes** országos titkár, egyházterületi elnök, **Árvai Henrik** a Déli Egyházterület elnöke, és **Szöllősi Árpád** a Tiszavidéki Egyházterület elnöke.

A hivatalos látogatás során a Világ-szervezet alelnöke és a Divízió elnöke kifejezésre juttatták, hogy csak egyetlen szervezetet ismernek el Magyarországon: azt az Uniókonzferenciát, amelynek elnöke **Szakács József**. Hangsúlyozták, hogy jelentősnek tekintik azt a vallásszabadságot, amelyet a Magyar Állam — más egyházakhoz hasonlóan — az Adventista Egyház részére is biztosított. Egyetértés volt atekintetben is, hogy az Adventista Egyházban élő becsületes egyháztagokkal szemben sem az állam, sem a világszervezet részéről nem mutatkozik probléma. Hangsúlyt kapott az a gondolat, hogy egyes személyek, akik „pszichésen és morálisan” egyaránt sérült emberek, okozhatnak zavart, de ezeknek a magatartása nem egyezik meg a világszervezet álláspontjával, de nem felel meg a társadalmi normáknak sem.

Sajnálatos, hogy ilyen extrémítások a világ különböző helyein időközönként hallatnak magukról.

A General Konferencia és Divízió vezetői nagyra értékelték az Egyháztanácsnak azt a magatartását, hogy kész volt gondolni, hogy a fegyelmileg elbocsátott és az egyházból kizárt személyekkel az Egyháztanács nélkül is véleménycserét folytathassanak — amint a külföldi egyházvezetők megfogalmazták — azokkal, akik nem tagjai az egyháznak és kizárólag saját személyes álláspontjukat mondhatják el, nem képviselve semmiféle csoportusulást.

A Világ-szervezet vezetői nagyra értékelték a magyar egyházvezetés együttműködési készségét, amely abban is megmutatkozott, hogy elfogadva javaslatukat, az Egyháztanács eltekintett az

ez évre kitűzött választókonferencia megtartásától, azt egy későbbi időpont-ra halasztva.

Az Adventista Egyháznak a Szabadegyházak Tanácsához fűződő kapcsolatát úgy ítélték meg, hogy az megfelel az 1975. december 21-i Uniókonzferencia Határozatának, valamint az 1976. november 30-i Határozatnak, amelyet a Divízió és az Egyháztanács által létrehozott közös Tanulmányi Bizottság dolgozott ki. Az Egyháztanáccsal együtt sajnálták, hogy ebben a teológiai bizottsági munkában, amely egyházunk teológiai-kritikai szemléletét tükrözte, az ezzel szemben álló csoport nem volt hajlandó résztvenni, álláspontját kifejezni, bár erre meghívást kapott.

A tanácskozás áttekintette az Adventista Egyház lelkeszképzését és nagyjelentőségűnek ítélte a Debreceni Református Teológiai Akadémiának és az Evangélikus Teológiai Akadémiának azt a készségét, hogy lelkeszeink e fórumokon lelkeszi oklevelet kaphatnak. Nagy meglepetésüket fejezték ki, hogy azok a személyek, akik e helyeken okleveleket kaptak, ott jelentős eredményeket értek el — mivel ezek az eredmények megfelelnek a nemzetközi elvárásoknak — további tanulmányaik folytatása érdekében külföldi adventista intézmények meghívását is elfogadhatják. Hangsúlyozták azt is, hogy mind a darmstadti, vagy collonges-i, vagy más európai adventista lelkeszképző intézetek, mind pedig az amerikai egyesült államokbeli Andrews Egyetem olyan hallgatókat fogad, akik teológiai képesítéssel rendelkeznek.

A vendégek átadták **R. H. Pierson** testvérnek, a General Konferencia elnökének üdvözlét és közölték, hogy imádkozó szívvel és várakozással tekintett **dr. Billy Graham** magyarországi útja és szolgálata elé. Felkérték a Szabadegyházak Tanácsa elnökét, — mint akik maguk is igénylik további közreműködését — az eszmecsere és az együttműködés folytatására. Megbeszélések folytak az **E. G. White**: Az apostolok története című könyv kiadásáról, amelyet az Egyháztanács már 1977-re tervezett, s most reméli, hogy kezdeményezése a Divízió jó visszhangra talál.

Az Adventista Egyház vezetői úgy döntöttek, hogy a gyülekezetek tagjai között részletesebben ismertetik a Világ-szervezet és a magyar egyház kölcsönösen kialakított álláspontját.

Az Adventista Egyház külföldi vezetői részére fogadást adott **Palotay Sándor**, a Szabadegyházak Tanácsa elnöke.

A vendégek november 23-án távoztak hazánkából. A Férihegyi repülőtérén az Adventista Egyház Elnöksége és az Egyházterületek vezetői búcsúztatták őket.

A H. N. Adventista Egyház Egyháztanácsa

VALAKI ZÖRGET

Jelenések 3:20.

Valaki zörget. Kétezer év óta egyre, újra és újra. Arcán égi tisztaság, homlokán a hatalom s a dicsőség tündörlő. Szeméből megértés, szeretet sugárzik. Jézus Krisztus a zörgető, ő az, aki ma a te szívednél is megáll.

Talán álomból riaszt föl Igéje, és a tétlenség napjaiban, hónapjaiban felhalmozódott mulasztásaid behozására serkent. Lehet, hogy vétkes kedvtelések közepette talál read, és most szemrehányó tekintetét kerülve, épp arra kérsz, hogy eladogd néki a magad megítélése szerint is gyarló, mentségek. Ő tovább zörget, mert igaz szóra, bűnbocsánatot, szabadulást szerző bűnbánatra vár.

Vagy annyira beleszédültél az élet forgatagába, hogy már régóta nem számlárod a napokat, se bölcs szívvel, se anélkül. Most zörget, hogy ráébredsz: időd itt lenn egykor lejár. Vigyázz, nem mindegy, hogy a hazahívó szó hogyan talál!

Zörget. Te tudod, hogy még mi minden lehet, amire figyelmeztetnie kell téged. De gondolkodtál-e már azon, hogy van valami természetellenes abban, hogy néki, akit szíved Urának, első számú lakójának vallasz, zörgetnie kell? Mikor és hogyan került kívül az őt megillető helyről? Meddig tétovázol, meddig késel még bebocsátani őt?

Már az advent derekán járunk, ma holnap itt a karácsony, az Ige testbeöltöztetésének emléklapja. Itt az idő a nagy rendezésre, hogy a rádköszöntő ünnep valóban szíved örömmünnepe lehessen. Ne mondd, hogy előbb egy kissé összeszeded magad, elrendezed kusza dolgaiddat! Ne fáradj hasztalan, bocsásd be őt, add vissza néki a főhelyet, a többit ő elrendezi! Mert ahol ő lakozást vesz, ott létrejön az összhang, a sóvár-gott rend és az elevenítő békesség.

Győri Kornél

Nem késik az Úr!

2Péter 3:9.

Mennyi vigasztalás, bátorítás és erő van Isten ígéjének fenti kijelentésében. Ez a vigasztalás akkor lesz igazán nagy áldás, ha személyessé lesz életedben. Az élet ritmusa felgyorsult, a távolság egyre csökken... Kísért az a látszat, hogy késik az Úr. Nem tudsz beleilleszkedni, hogy az Úr másképpen méri az időt és örökkévaló bölcsessége által figyeli életedet. Mi nagyon benne élünk az időben, a 90. zsoltár szerint megemészjtjük a mi időnket. Ő fölötté áll. Az Úr ideje nem a múlt, jelen és jövő, hanem az örökkévalóság. Alki ezt fölismerte, vagy ebből valamit is felfogott, az örömmel tapasztalja meg a szükség idején is, hogy nem késik Ő, hanem alkalmas időben érkezik. Te úgy látod: Uram késtél, s ha előbb jöttél volna, nem halt volna meg az én testvérem... Isten útjai számomra sokszor felfoghatatlanok. Gondterhes óráidban, amikor teljesen egyedül érzed magad, és nincs aki csak egy jó szót is szóljon, amikor úgy érzed Ő is távol van — ne hidd, hogy elhagyott! Nem feledkezett el rólad. A szükség idején megérkezik hozzád, csak várd Őt jobban, mint az örök a reggelt!

A vigasztaláson, bátorításon túl, figyelmeztetés is van ebben az ígében. Lehet, hogy neked éppen erre van szükséged, ezzel akar az Úr megmenteni és az Ő érkezésére felkészíteni. Sokszor úgy lefoglalt a napi munka, hogy nem is érsz rá az Úr érkezésével foglalkozni. Elmarad az igazi készülődés. Ilyenkor könnyen úrrá lesz ez a szemlélet: „Halogatja még az én Uram a hazajövetelt.” Érkezése ki tudja meddig elhúzódnhat? Nyugodtan élhetem életemet... majd a készülődésre is lesz idő. Döbbenetsen meg Isten áldott igéje: „Nem késik az Úr!” Szeretnék egy harmadik dologra is rámutatni. Ha számodra úgy tűnik, mintha késne az Úr, ezt a látszólagos késést kegyelmi időnek tartsd, mely az Úr hosszútűrése. Vár rád! Mert nem akarja, hogy elvesz. Vajon ha így találna ahogy vagy, örülné neki? Tekints az ige világossága által befelé, szíved mélyébe! Meglátod, mennyi ott még a nem odavaló, amiket ki kell tisztítani onnan: ügyek, problémák, melyeket el kell rendezni. Ha meglátod ezeket, te magad fogod kérni: Uram várj még egy esztendő! De vigyázz, még ne csajlon a saját látásod, érzésed, mely nagyon kegyes hozzád vagy talán elfogult! Az Úr szava a döntő, Ő mondja igazán, hogy ki vagy. Megmutatja a rendezés módját és lehetőségét is. Ha ez megtörtént, az idejében érkező Úr elé örömmel fogsz futni, és megigazulva mész Vele az Ő országába.

Varga Boldizsár

A Megváltó közelít

z adventi örvendetes üzenet telve van kegyelmes Isten mélységes szeretetével. Az adventi üzenet nem más, mint a világ hatalmas Urának, a szerető Atyának lehajlása a föld gyarló emberéhez. z adventi üzenet olyan, mint egy ölelő ar, amely onnan felülről a végtelen magasságokból van kitárva az emberiség elé. Advent üzenete lelket örvendeztető rága biztatás: „Bizony hamar eljövök.” (el 22:20). Vajon ki tudná leírni a megváltó Jézus várása napjának szépségét, amikor reménykedve, sugárzó hittel a magasságba nézünk, várván onnan z életnek királyát? Várván a Békesség ejedelmet, hogy felhangozzék a világ lelt: „Dicsőség a magasságban Istenek, és a földön békesség...” Igen, a ékesség áldott üzenete, amelyben szű-ölködik ma az egész világ. A mi életünk a várakozás szent reményében tek el. Várunk, de ugyanakkor készen vagyunk a szolgálatra. Szolgálni az emberiség nagy közös ügyét: a békét! Meg-íztatás ez számunkra, mert Urunk ránk ízta a békéltetés szolgálatát. Ez felad-unk, amíg itt élünk ezen a földön. Pál postol is erre a megbízatásra hívta fel-unk idején a korintusbeli gyülekeze-ét: „... békességre hívtok minket az Is-n.” (1Kor 7:15.) Ez nemcsak elhívás, hanem küldetés. Most, amikor telve van-unk reménységgel, nem volnánk méli-ek az isteni kegyelemre, ha békesszo-llatunk végzése közben nem imádkoz-unk Istenhez azért, hogy hatalmát mu-ssa meg, az egész emberiség felett, hozza el azt az adventet, amikor az ő carata épp úgy teljesül a földön az em-eri szívekben, mint odafenn az örökké-ülőség mennyei magaslatain, a Jézus risztus által.

Testvéreim! A Megváltó közelít... n, úton van a Békesség Fejedelme... egyen szívünk mélységes óhaja: „Jö-el, Uram, Jézus Krisztus!” **S. J.**

Kommentár nélkül

Az Egyesült Államok visszaszolgáltatta a magyar koronát és a koronázási ékszereket

Katolikus Szó, 1977. november 20—27.

Az Egyesült Államok külügyminiszteriumának szóvivője Washingtonban bejelentette, hogy a magyar koronát és a koronázási ékszereket visszaszolgáltatták Magyarországnak.

A Magyar Távirati Irodát illetékes helyen felhatalmazták annak közlésére, hogy a Magyar Népköztársaság és az Egyesült Államok kormánya között tárgyalások folynak a magyar korona és a koronázási ékszerek visszaszolgáltatásának időpontjáról és ezzel összefüggő egyéb részletkérdésekről.

Békehielnök-részlet
dr. Billy Graham szeptember 9-i margitszigeti sajtótájékoztatójának anyagából

András Timár

A kérdéssem így szólna, Graham úr: Ugyebár Ön ismeri a magyar szent korona problémáját. Amint jól tudja, ez a magyar korona 1000 esztendővel ezelőtt helyzetetett az első magyar király fejére, és azután a második világháború végén az amerikai hadsereg kezébe került és jelenleg az amerikai kormány őrizetében van. A korona mind a mai

Helyreigazítás: A lapunk 48. számában „Krisztus törvényének betöltése” címmel megjelent írás szerzője **Nagy Ferenc**.

A Magyarországi Baptista Egyház Központi Énekkara fennállásának 20. évfordulója alkalmából, december 17-én

napig nem jutott vissza Magyarországra. Ön jól tudja, hogy a korona nagy nemzeti kincs; tud-e Ön arról valamit, hogy milyen tervek vannak a koronával kapcsolatban?

Graham

Természetesen a problémát ismerem. Az amerikai kormány Fort Knox-ban tartja a magyar koronát... A problémát ismerem, és itt ebben az országban is néhány barátommal beszélgettem erről és úgy vélem, hogy még Amerikában is beszélgetni fogok. De szeretném világossá tenni: sem egyházi vezetők, sem állami hivatalok, sem itteni barátaim nem kértek arra, hogy ebben az ügyben bármit is tegyek. Ha a jövőben bármilyen nyilatkozatot teszek ilyen dolgokról, az az én gondolatomat fogja tükrözni.

András Timár

Van Önnek saját elgondolása a koronáról?

Graham

Kezd kialakulni bennem. De ezt most nem fogom kinyilatkoztatni...

szombaton este 1/27 órai kezdéssel **egyházzenei áhitatot** tart a Budapest Nap utcai templomban.

Vezényel **Bányai Jenő** karnagy, orgonán kísér **Beharka Pál** orgonaművész.

Erre az alkalomra szeretettel hívjuk testvéreinket.

Korona - äg 174

174

214 (Kommentar re'Chil.)

[illegible]

1 Ki vala a 1 masaka 2' ...

Random, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, de..., universel & global?

Nam is volk? kinderen ludja, 9
 a korona is 0 a legaal's Exedeleit
 Redvering megado'ta korvellen suvho'it-
 sen van B.G. Costel elukend adol
 M.O-1 Gen'muli's'val.

7. Rotae, porae — munda — de evad neren
a fejenel verik! ... Nen neti'k!

Alum